

Sygn. akt II CSK 107/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 czerwca 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z wniosku A. Z.

przy uczestnictwie X. Y.

o dział spadku,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 czerwca 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 5 kwietnia 2017 r., sygn. akt IV Ca [...],

**odrzuca skargę kasacyjną i oddala wniosek pełnomocnika
wnioskodawcy o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy
prawnej świadczonej z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Niezbadać na wcześniejszym etapie postępowania wartości przedmiotu zaskarżenia nie eliminuje możliwości weryfikacji prawidłowości wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Sąd drugiej instancji oraz Sąd Najwyższy są uprawnione do sprawdzenia wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej. Badanie wartości przedmiotu zaskarżenia podanej w skardze kasacyjnej ma na celu sprawdzenie, czy skarga kasacyjna jest dopuszczalna ze względu na wymaganą w art. 398² § 1 k.p.c. wartość zaskarżenia i nie może być utożsamiane ze sprawdzeniem wartości przedmiotu sporu (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 1997 r., III CKN 71/97 i 16 lutego 2012 r., III CZ 6/12).

Zgodnie z art. 519¹ § 4 k.p.c., od postanowienia sądu drugiej instancji w sprawach o zniesienie współwłasności i dział spadku skarga kasacyjna nie przysługuje, jeżeli wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż sto pięćdziesiąt tysięcy złotych. W sprawach tzw. działowych interes majątkowy uczestnika z reguły wyraża się wartością przysługującego mu udziału, a zatem wartość przedmiotu zaskarżenia nie może wartości tej przekraczać. Wyjątkiem są sytuacje, gdy skarżący podważa zasadę podziału, kwestionując jego dopuszczalność, bądź twierdząc, że określony majątek nie jest objęty wspólnością lub że określone przedmioty zostały wadliwie uznane za niestanowiące wspólności (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2018 r., IV CSK 478/17, nie publ.).

Skarżący uczestnik w odniesieniu do podniesionego przez wnioskodawcę w odpowiedzi na skargę kasacyjną zarzutu niewłaściwego oznaczenia wartości przedmiotu zaskarżenia, błędnie wskazał, że wartość ta pozostaje całkowicie bez znaczenia. W niniejszej sprawie udziały wnioskodawcy i uczestnika w spadku po ich rodzicach i siostrze są równe i wyniosły po ½ całości. Wartość całego spadku wraz z darowiznami wyniosła 335.693,50 zł, a zatem wartość udziału każdego ze spadkobierców wyniosła 167.846,75 zł. Po odliczeniu darowizny dokonanej na rzecz skarżącego uczestnika w wysokości 37.340 zł, wartość udziału wyniosła

130.506,75 zł - którą to wartość jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazał skarżący. Powyższą kwotę skarżący nieprawidłowo odniósł do art. 398² § 1 k.p.c., wskazując, że przekracza ona 50.000 zł, a pomijając treść art. 519¹ § 4 pkt 4 k.p.c.

Mając powyższe na względzie, należało uznać, że skarga kasacyjna uczestnika z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia, która nie przekroczyła progu ustawowego, jako niedopuszczalna podlegała odrzuceniu (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).

jw